

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Lægemidler

Citation: Brandes, Edvard: "Lægemidler", i Brandes, Edvard: *Lægemidler*, 1881, s. 89.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_07-shoot-idm139693830552000/facsimile.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Lægemidler

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

til Brud. Den Mand, der trygt skulde kalde Dem sin, maatte være mere mandig end jeg var. I disse Tanker rejste jeg bort: jeg var for svag til at beherske Dem, og De for ung til at styre Dem selv.

ASTRID.

(dæmpet).

Helt Uret havde De maaske ikke.

EGGERT.

Men saa derovre. Jeg har kjendt Kvinder der, jeg er mindre uerfaren end da jeg drog ud; men jeg har aldrig ophørt at længes efter Dem. Det var nu engang min Skjæbne, at Dem ønskede jeg mig til Hustru, selv naar min Forstand gjorde Indsigelse. Og det forekom mig, at De under min Fraværelse maatte vokse dem rankere i Sindet og roligere i Tanken. Jeg vidste, at De intet Baand havde knyttet — og det gav mig altid noget Haab. Jeg tænkte bestandig, at der var en Skat hjemme, hvis Værd ingen kjendte som jeg, maaske fordi den ikke havde samme uerstattelige, livskjøbte Værd for andre. Undertiden greb mig da pludselig en afsindig Angst for, at De nu i den Time, paa den Dag skjænkede Deres Haand bort. Vil De tro det! To Gange har jeg telegraferet i Fortvivlelse hjem til en eneste paalidelig Ven, jeg havde, med Forespørgsel — og været nær ved at ofre til alle

Indiens Guder og Gudinder i Henrykkelse
over det gode Svar. Tilsidst *maatte* jeg hjem.

ASTRID.

Og saa blev De bedrøveligt skuffet og
fandt den samme egensindige Flane, som da
De drog bort.

EGGERT.

Nej, nej. Jeg har fundet Dem som jeg
ønskede, modnere, klarere, skjønnere. Hvad
endnu er tilbage af det gamle Væsen, det er
Masker, Dække over, hvad Verden ikke skal
se. Er det ikke saaledes, Astrid, sig mig
det?

ASTRID.

Naar De tror godt om mig, Eggert, saa
gjør De mig nu til den, De ønsker. — (Milde)
Vi kan ikke sidde her længer, mine Hus-
pligter kalde mig herfra, især da Klara er
hos lille Gertrud. Og at jeg opfylder hus-
moderlige Pligter, det har De vel intet imod,
Eggert. (Rækker ham Haanden) Vi er gode Venner
som i gamle Dage.

EGGERT.

De bryder Dem ikke om Blank?

ASTRID

(smilende).

Ikke det mindste. Vi tales ved imorgen.